

huismoeder ingetikt is als “huimoeder” of “Noctua ronuba” dan wordt de soort (zonder correctie) niet gevonden wanneer geselecteerd wordt op “huismoeder” of “Noctua pronuba”. Echter voordat de waarnemingen doorgestuurd worden naar de beheerder van Noctua, worden tabellen gekoppeld aan een naamlijst om oude namen en/of tikfouten te corrigeren. Echter hoe minder fouten hoe minder tijd erin gestoken hoeft te worden om alles correct aan te leveren.

Ik wil een ieder, die nog geen waarnemingen over 2014 aangeleverd heeft, vragen om dit alsnog te doen!

De populatie van de Sleedoornpage in Wolvega Siep Sinnema

Op zaterdag 14 februari meldden zich negen leden van de Vlinderwerkgroep Friesland (Hans Bijl, Sake Roodbergen, Reinie Piersma, Gerard Bergsma, Gerrit Tuinstra, Siep en Jannie Sinnema, Hans Jansen en Jaap Schelvis) bij de ingang van ijsbaan in Wolvega om deel te nemen aan onze jaarlijkse telling van de eitjes van de Sleedoornpage. Ook Menno Venema en Sicco Ens van de Vlinderstichting stonden om 10 uur klaar om met de telling te beginnen. Helaas wachtte ons direct een grote teleurstelling: de beheerders van de ijsbaan hadden alle boompjes, dus ook de opschieters van de Sleedoorn, nog verder weggemaaid dan vorig jaar. We waren dan ook snel klaar op deze locatie en telden toch nog 10 eitjes. Al onze pogingen van de laatste jaren om de beheerders rekening te laten houden met de populatie Sleedoornpages blijken tevergeefs en waarschijnlijk zal deze populatie over een paar jaar verdwenen zijn.

Hierop vertrokken we naar de boomwal bij de sportvelden, waar we met vereende krachten 41 eitjes wisten te vinden. Dit resultaat komt aardig overeen met de aantallen van de voorgaande jaren.

Na een lekkere warme drank in het Van der Valk restaurant gingen Siep, Jannie, Sicco en Menno nog op onderzoek uit in de Vlinderwijk in Wolvega, waar we in 2007 voor het eerst eitjes hebben gevonden in een boomwal. Vorige jaren hadden we hier al niets meer gevonden en na een uurtje tevergeefs zoeken kwamen we tot

Met vereende krachten
zoeken op de ijsbaan in
Wolvega
(foto: Hans Jansen)

de conclusie, dat de populatie hier inderdaad verdwenen is. Omdat Gerrit onder tussen twee eitjes gevonden had op een andere locatie, namelijk in een boomwalletje aan de Jachtwerfstraat, zijn we daar ook nog even gaan zoeken en vonden daar een derde eitje. Misschien een nieuwe locatie? Of een zwervend vrouwtje Sleedoornpage dat hier haar eieren toevallig heeft afgezet? We moeten dat volgend jaar zeker even gaan controleren.

In de tabel hieronder staat een overzicht van het aantal gevonden eitjes in Wolvega in de laatste jaren:

Jaar	ijsbaan	sportveld	Jachtwerfstraat	vlinderwijk
2015	10	41	3	
2014	24	33		
2013	31	33		
2012	64	47		
2011	152	2		
2010	26	8		
2009	33			
2008	2			1
2007				6

Oproep *Coleophora artemisicolella* – Gerrit Tuinstra

Op 1 september 2014 vond ik voor het eerst de zakjes van *Coleophora artemisicolella* (bijvoetkokermoet). Zoals alle *Coleophora*-soorten maken ook de rupsen van deze soort zgn. kokertjes. Ze zijn vaak kenmerkend voor de soort, of een aantal soorten, en samen met de waardplant kun je een heel eind komen m.b.t. de determinatie. De kokertjes worden veelal gemaakt van bladdelen en spinsel en hebben dikwijls een heel kenmerkende vorm en/of structuur. Rupsen van *C. artemisicolella* (maar ook van een aantal andere soorten) maken het zichzelf gemakkelijk, door een bloemhoofdje van de voedselplant, voor *C. artemisicolella* veelal bijvoet (*Artemisia vulgaris*), uit te hollen om er vervolgens verder in te leven. Het uitgeholde bloemhoofdje wordt dan het kokertje. Dergelijke kokers worden ook wel zaadkokers genoemd. Het zoeken naar de rupsen, of beter gezegd de kokers, is een hele leuke bezigheid. Tenminste, als je weet waar je naar moet zoeken.

C. artemisicolella is in Nederland een vrij zeldzame soort. Althans, de soort wordt niet zoveel waargenomen. Maar het zou goed kunnen dat de soort veel algemener is dan bekend is. Daarom wil ik een ieder oproepen om komende zomer/najaar eens op zoek te gaan naar de kokers van *C. artemisicolella*. Dit kan het beste gebeuren van half augustus tot begin september. Je kunt daarbij op zoek gaan naar de kokers in de bloemen van bijvoet. Echter omdat de kokers gemaakt zijn van een bloemhoofdje, is dit een hele lastige klus. Het is daarom beter te zoeken naar de kleine gaatjes in bloemhoofdjes, veroorzaakt door de rupsen. Vanuit de kokers